

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/9/2017
Identifikačné číslo spisu:	3113012103
Dátum vydania rozhodnutia:	27.02.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Paluda
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:3113012103.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Dany Wänkeovej v trestnej veci obvineného R. T., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák., na neverejnom zasadnutí dňa 27. februára 2017 v Bratislave, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 27. septembra 2016, sp. zn. 23To/67/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného R. T. s a o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 3T/142/2013 z 26. apríla 2016, bol R. T. (ďalej len „obvinený“) uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 2. februára 2012 v čase 14.20 hod. jazdil na traktore zn. Zetor bez evidenčného čísla medzi obcou Dolná Súča, časť Polníky a Dolnou Súčou, kde bol zastavovaný príslušníkmi Obvodného oddelenia PZ Nemšová, a to rozsvietením nápisu „STOP“ na ich služobnom motorovom vozidle a zapnutím výstražného zvukového znamenia, načo obvinený nereagoval, následne bol prenasledovaný príslušníkmi polície, pričom nakoniec uposlúchol ich výzvu na zastavenie vozidla, príslušníci vystúpili zo svojho služobného vozidla a obvinený z traktora, vyzvali obvineného na predloženie dokladov a vykonanie dychovej skúšky, načo obvinený doklady nepredložil a skúšku na alkohol v dychu odmietol vykonať a z miesta činu odišiel na naštartovanom traktore.

Podľa § 289 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák., § 36 písm. j) a § 56 ods. 2 Tr. zák. ho súd odsúdil na peňažný trest vo výmere 200,- €. Podľa § 57 odsek 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, mu okresný súd ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) mesiaca.

Podľa § 288 odsek 1 Tr. por. bol poškodený Y. V., odkázaný s nárokom na náhradu škodu na občiansko-súdne konanie.

O odvolaní prokurátorky proti uvedenému rozsudku Krajský súd v Trenčíne rozsudkom, sp. zn. 23To/67/2016 z 27. septembra 2016, rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušil v napadnutom rozsudku celý výrok o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obvinenému uložil pri nezmenenom výroku o vine v rozsudku súdu prvého stupňa podľa §§ 289 ods. 2, 36 písm. j), 38 ods. 2, ods. 3, 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. peňažný trest vo výmere 500 € (päťsto eur).

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. súd ustanovil pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) mesiaca.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. mu súd uložil trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na 1 (jeden) rok.

Výrok o náhrade škody zostal týmto rozsudkom nedotknutý.

Proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 23To/67/2016 z 27. septembra 2016, podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie, doručené Okresnému súdu Trenčín dňa 5. decembra 2016.

Ako právny dôvod dovolania označil obvinený dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Obvinený uviedol, že v konaní pred súdom prvého stupňa bolo jednoznačne preukázané, že nebola zachovaná totožnosť skutku uvedená v uznesení o vznesení obvinenia a v obžalobe v porovnaní so skutkom v odsudzujúcom rozsudku súdu prvého stupňa.

Ďalej obvinený namietal, že príslušníci polície nedodrжали postup, ktorý mali zachovať pred tým než ho podrobili skúške na alkohol v krvi. Polemizoval s tým, že podľa jeho názoru neodmietol sa podrobiť testu neovplyvnenia návykovými látkami, pretože po 14 minútach od prvého vyzvania na test sa skúške podrobil s negatívnym výsledkom.

Toto zistenie malo podľa jeho názoru záver, že závažnosť prečinu, ktorého sa mal dopustiť bola nepatrná a preto nejde o prečin.

Poukázal tiež na to, že už raz bolo o takomto skutku rozhodované a Okresný dopravný inšpektorát v Trenčíne zastavil konanie týkajúce sa neuposlušnosti výzvy, či príkazu príslušníkov polície obvineným, pretože neuveril rozporným výpovediam zakročujúcich príslušníkov polície.

Napokon poukazujúc na dôkazy a ich hodnotenie najmä okresným súdom vyslovil nespokojnosť zo zisteným skutkovým stavom a hodnotením dôkazov a navrhol, aby dovolací súd vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 23To/67/2016-338 zo dňa 27. septembra 2016 a rozsudkom Okresného súdu Trenčín, č. k. 3T/142/2013 zo dňa 26. apríla 2016 bol porušený zákon v jeho neprospech a aby oba rozsudky zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Trenčín na nové konanie a rozhodnutie.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Trenčín vo svojom vyjadrení sa k dovolaniu obvineného uviedla, skutok je totožný poukazujúc na jeho znenie z uznesenia o vznesení obvinenia i z obžaloby. Poukázala na to, že nesprávnosť skutkových zistení môže namietat iba minister spravodlivosti v ňom podanom dovolaní.

Ďalej uviedla, že k naplneniu skutkovej podstaty tohto ohrozovacieho činu (ohrozenia pod vplyvom návykovej látky) došlo, a to bez ohľadu na to, či pod vplyvom alkoholu dovolateľ bol, alebo nebol.

K spoločenskej nebezpečnosti konania obvineného, ktorá je podľa dovolateľa v podstate nulová, nakoľko

nejazdil ovplyvnený návykovými látkami, uviedla, že jeho svojvoľné nerešpektovanie výziev a príkazov príslušníkov policajného zboru, navyše bez objektívneho dôvodu, je dostatočné pre vyhodnotenie, že jeho správanie bolo hrubým a svojvoľným ignorovaním spoločenských noriem, ktorých úlohou je chrániť spoločnosť, preto toto jeho konanie nielen že naplnilo znaky trestného činu po formálnej stránke, ale spôsobilo, že aj po materiálnej stránke možno hovoriť o tom, že bol spáchaný prečin.

K námietkam dovolateľa voči svedkom, resp. tomu, že nebola braná do úvahy protivýpoveď svedka V. a C. prokurátorka namietla, že títo neboli priamymi svedkami skutku. Svedok V. totiž počul len časť rozhovoru medzi odsúdeným a policajtmi a svedkyňa C. nebola pri tejto časti skutku - pri odmietnutí podrobeniu sa dychovej skúške, prítomná vôbec.

Záverom uviedla, že námietky obvineného smerujú prevažne voči skutkovým zisteniam, na ktoré, ako už uviedla nie je obvinený v dovolaní oprávnený a navyše podľa jej názoru skutkový stav bol riadne zistený, trestnoprávne správne vyhodnotený a páchatel' trestného činu adekvátne potrestaný, preto toto dovolanie považuje iba za pokus odsúdeného oddialiť nevyhnutné, a to bez opory príslušných ustanovení Trestného poriadku o dovolaní.

Navrhla preto dovolanie obvineného R. T. odmietnuť podľa § 382 písm. c) Tr. por.

Pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie je podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h) Tr. por.), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), osobou oprávnenou na jeho podanie (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1 a 2 Tr. por.) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Tr. por.).

Najvyšší súd následne na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným nie je dôvodné, a preto ho podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych nedostatkov, ale nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd (§§ 322 ods. 3, 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať.

Dovolací súd je viazaný zisteným skutkovým stavom, ako ho ustálili prvostupňový a druhostupňový súd. V danej veci to znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce zistenie, podľa ktorého obvinený spáchal skutok tak, ako je uvedené v skutkovej vete rozsudku prvostupňového súdu. Súd prvého stupňa po vyhodnotení všetkých dôkazov svedčiacich v prospech, ako aj v neprospech obvineného dospel k záveru, že obvinený sa skutku dopustil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti odsudzujúceho rozsudku, čo bolo potvrdené aj odvolacím súdom.

Tieto skutkové okolnosti obsiahnuté v popise skutku poskytujú spoľahlivý podklad pre naplnenie všetkých zákonných znakov prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák., zo spáchania ktorého bol obvinený uznaný vinným.

Okrem toho dovolací súd konštatuje v zhode s tvrdeniami prokurátorky, že preskúmajúc predchádzajúce konanie o priestupku vedené na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru Okresnom dopravnom

Inšpektoráte v Trenčíne pod ČVS: ORP-P-105/DI-TN-2013 obvinený nebol postihnutý pre priestupok, ktorý by sa vzťahoval na skutok nepodrobenia sa výzve na vyšetrenie alkoholu v krvi, ale len za jazdu bez dokladov a evidenčného čísla na traktore, na ktorom jazdil.

Totožnosť skutku ohľadne tej časti, kde je popis nepodrobenia sa dychovej skúške na alkohol zachovaná ako v uznesení o vznesení obvinenia, v obžalobe a takisto v v odsudzujúcom rozsudku. Slovné spojenie ...“vyzvali obvineného na predloženie dokladov a vykonanie dychovej skúšky“, ... „obvinený doklady nepredložil odstrčil Y. V. a odišiel na traktore“..., svedčia, že ide o jeden a ten istý skutok, ktorý bol pôvodne koncipovaný v širšom skutku naplňujúcom závažnejší trestný čin a napriek jeho nepreukázaniu (útok na verejného činiteľa) zostal v ňom zachovaný i popis konania, ktorý sa môže podradiť pod skutkovú podstatu prečinu podľa § 289 ods. 2 Tr. zák.

Vzhľadom na vyššie uvedené, nakoľko obvinený skutočnosťami uvedenými v dovolaní nenaplnil ním uvedený dovolací dôvod v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.